

[Aksel Larsen.]

mand for, og det blev dannet i Januar Maaned 1931, altsaa 4½ Aar før Verdenskongressen. Men dette med at danne Foreninger, som ikke ubetinget bærer Partinavnet, er for øvrigt noget, Socialdemokratiet udmærket kender. Saa vidt jeg ved, har de noget, der hedder De samvirkende danske Fagforeninger, Dansk Arbejdsmandsforbund, Hovedstadens Brugsforening, Bryggeriet „Stjernen“ og lignende, det hedder jo ikke alt sammen Det socialdemokratiske o. s. v., det hedder f. Eks. ikke Det socialdemokratiske Bryggeri „Stjernen“ eller De socialdemokratiske Brugsforeninger eller noget lignende. Ja, man er endda gaaget saa vidt i den senere Tid for at camouflere Forbindelsen, fordi det socialdemokratiske Navn formodes at være i Miskredit, at man har startet et Foretagende, som hedder „Hipa“, Hovedorganisationernes Informations- og Propagandaudvalg; man skammer sig altsaa ved at sige: de socialdemokratiske Hovedorganisationer. Jeg synes derfor, man skulde lade være med at stritte med Sten, naar man selv bor i Glashus.

Men alt dette er noget, som beviser, at Socialdemokratiets Ledelse, let forstaaeligt, føler sig urolig paa Grund af den Politik, som Regeringen og Rigsdagsgruppen har gennemført og er ansvarlig for. Det nytter intet, at man forsøger at lancere Historier om os eller forsøger at konstruere Affærer som f. Eks. den, at vi, samtidig med at vi stadig siger: Danmark for Stalin!, er i dybeste Uoverensstemmelse med Molotoff — hvad vi for øvrigt ikke er, men det har ikke noget med Sagen at gøre. Det nytter ikke at forsøge de Metoder over for os, og jeg kan ogsaa paa Forhaand sige, at det nytter ikke, selv om de Planer bliver til Virkelighed, man i Øjeblikket pusler med i Forstaaelse med Venstre. Det er blevet sagt, at de smaa Partier eller det lille Parti efterhaanden er blevet Regeringen ubehageligt, saa man nu vil gøre Alvor af en yderligere Ødelæggelse af den danske Forfatning. Spørgsmaalet er paa ny rejst her i Tinget af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, og en socialdemokratisk Rigsdagsmand har i „Demokraten“ i Aarhus skrevet en længere Artikel om Nødvendigheden af en Valglovsændring, idet han har gjort sig til Talsmand for nøjagtig de Ændringer i Valgloven, som det ærede Medlem Hr. Krag har skitseret her. Formaålet skulde være det ene at holde smaa Partier ude fra Rigsdagen; smaa Partier maa først komme ind paa Rigsdagen, naar de er blevet store

— og man regner saa med, at naar man optræder paa den Maade, bliver de aldrig store.

Vi er godt klar over, at Socialdemokratiet mener, det kan sikre sin egen eller rettere sagt sin Ledelses fortsatte Eksistens ved at gennemføre en Række Brud paa de demokratiske Grundregler i Forfatningen og ved paa en hel Række Punkter at imødekomme saavel den danske som den internationale Reaktion. Vi ved af Erfaringerne fra Tyskland, at Spekulationen er fejlagtig. Vi ved, at hvis den danske Fascisme skulde faa Magt, kan de Herrer ikke vente Skaansel, selv om de aldrig saa mange Gange har været med til at jævne Vejen for Fascismen. Og vi ved ogsaa, at hvis Görings Plan, som „Göteborgs Handels- ock Sjöfartstidning“ offentliggjorde, bliver til praktisk Virkelighed, kan de Herrer i Regeringen være vis paa, at saa faar de ikke nogen Tak for den Tjeneste, de har gjort i Retning af at forberede Danmark til en saadan Invasion. Vi fører netop den Politik, vi gør, fordi vi ønsker at rejse størst mulige Dele af den danske Befolkning ikke alene til Protest mod en saa skæbnesvanger Politik, men ogsaa til praktisk politisk Kamp for at forhindre denne Politik i at blive ført videre, for herigenem at skabe en Folkefront mod Reaktionen og Fascismen, som kan betyde en Udvej.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan ikke lide Ordet Folkefront, han kan overhovedet ikke lide, hvad der efter hans Opfattelse er moderne. Men det er ganske paafaldende, at samtidig med at man fra den Side vender sig mod alle saakaldt moderne Udtryk, søger man at kapre dem alle sammen, det har det danske Socialdemokrati været flink til. I sin Tid var det Borgbjerg, der, da Kommunistisk Internationale startede Parolen: Arbejder- og Bonde-regering, sagde, at saadan noget skal vi ogsaa have, og saa blev det til Arbejder- og Husmandsregering. Jo, det gik udmærket med at bruge det moderne. Og da vi skulde vedtage det berømte Manifest: Danmark for Folket! kunde man bruge et saa moderne Udtryk som Folkefællesskab. Og nu er man i Stand til at bruge Ordet Folkefront, selv om det er moderne, blot lægger man en anden og bovlam Betydning i det. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger, at Folkefront har vi jo herhjemme, den befinder sig i Socialdemokratiet. Nej, saa let gaar det ikke, en Folkefront, som bestaar af en Regering og en Rigsdagsgruppe uden nogen som